

*Tanácsok,
időszűrőségek,
érdekességek*

2016
I. negyedév

I. negyedév

1. „AZ IGAZSÁGNAK ÚTJÁBAN VAN ÉLET“

„Az igazságnak útjában van élet; és az ő ösvényének útja halhatatlanság.” (Péld. 12,28)

Egy újabb év előtt állunk, új lapot kezdünk. Az feljegyző angyalok már felkészültek. A viselkedésünk módja határozza meg, hogy mit fognak feljegyezni rólunk. Mi magunk is hozzájárulhatunk ahhoz, hogy jövőnk jobb vagy rosszabb legyen; és ez fogja meghatározni, hogy az év, amelybe éppen beléptünk, boldog, új esztendő lesz-e. Hatalmunkban áll boldogga tenni magunk és mások számára. (ML 5.2)

A türelem, a tolerancia, a kedvesség és a szeretet váljon a lényünk részévé, és akkor mindennek, amik csak tiszták, amik csak kedvesek, amik csak jó hírűek... tökéletesedni fognak a tapasztalatainkban. (ML 5.3)

Isten angyalai várják, hogy megmutathassák nekünk az élet útját... Határozzuk el, most, az év kezdetén, hogy az igazság útját választjuk, hogy őszinték és becsületesek legyünk; és hogy az élet a tapasztalatainkban ne hibaként tűnjön ki. Menjünk előre, vezessenek bennünket az angyalok, legyünk bátrak, kezdeményezők, fényljen a világosságunk, és hadd vonatkoztathassák ránk is a következőt: „Írok néktek ifjak, mert meggyőztétek a gonoszt” (1Ján 2,13;ML 5,4).

Amennyiben önmagunkat... átadtuk Krisztusnak, Isten családjának tagjaivá váltunk, mert mindaz, ami az Atya házában van, az nekünk lett szánva. Minden isteni kincs a rendelkezésünkre áll – a jelenlegi és az eljövendő világban! Az angyalok szolgálata, a Szentlélek ajándéka, szolgálainak tevékenysége – minden felénk irányul! A világ, és ami rajta van, a rendelkezésünkre áll, hogy a javunkat szolgálja. Még a törvény-

telenek ellenségeskedése is áldásunkra lesz, mert felkészít bennünket a mennyre. Ha „Krisztusban vagyunk”, „minden a miénk”! (ML 5.5)

2. BÍZZATOK ISTENBEN

„Bízzatok az Úrban örökké, mert az Úrban, Jehovában, örök köszálunk van.” (Ésa 26,4)

Az Övé a nagyság, a hatalom, a dicsőség, a győzelem és a fenség! Ne korlátozzuk Izraelnek Szentjét! (ML 10.2)

Micsoda Forrás, amelyre minden baj között számítani lehet; Forrás, amelyre a szív mindig számíthat! Az ember rossz, és az ember egy keménynyakú, lázadó, dacos lény, aki még az Isten ellen is felkel; de az Úr kedves és türelmes, és gyengéd, és részvétellel teljes. Ő a menny és a Föld ura, aki tudja, mire van szükségünk, még mielőtt kimondanánk. (ML 10.3)

Mi az útnak csak egy kis szakaszát látjuk; de mindenek meztelenek és leplezetlenek annak szemei előtt, akiről mi beszélünk. Ő soha nem keveri össze a dolgokat. Mindig át tudja tekinteni a Földön uralkodó rendezetlenséget és nyugtalanságot, a dolgokat mind aláveti az isteni vizsgálatnak, úgy hogy a nagy és nyugalmas örökkévalóságból meg tudja határozni azt, amit előreláthatólag jónak tart” (ML 10.4).

Ha a terveinkkel magunkra maradtunk volna, biztosan sokat hibáztunk volna. Előítéleteink, gyengeségeink, öncsalásunk és tudatlanságunk sokféleképpen kifejezésre jutott volna. De az Úr munkája ez, az Úr műve ez; munkásait Ő sohasem hagyja isteni irányítás nélkül. (ML 10.5)

Ha valamely terhet túl nagynak érezték, „vessétek” azt az Úrra! Íme, nem szunnyad és nem alszik az Izraelnek őrizője! Biztos lehetsz az Úrban! Ő teljes békében tartja azt, akiknek az elméje Istenben nyugszik. (ML 10.6)

Néha talán úgy érzitek majd, hogy egy lépést sem tudtok megtenni. Rendben van, csak várjatok és megtudjátok, hogy „én az Úr vagyok”! „Avagy nem parancsoltam-e meg néked: légy bátor és erős? Ne félj, és

ne rettegj, mert veled lesz az Úr, a te Istened mindenben, amiben jársz” (Józs 1,9). Ápolnunk kell a hitet! (ML 10.7)

Meg kell tanulnotok bízni Istenben és az Ő szavában, akkor majd szilárd talaj lesz a lábatok alatt! (ML 10.8)

3. ÁBRAHÁM OLTÁRÉPÍTŐ VOLT

„És megjelenék az Úr Ábrámnak, és monda néki: A te magodnak adom ezt a földet. És Ábrám oltárt építet ott az Úrnak; aki megjelent vala néki. Onnan azután a hegység felé méne Bétheltől keletre és felüté sátorát: Béthel vala nyugatra, Hái pedig keletre, és ott oltárt építet az Úrnak, és segítségül hívá az Úr nevét.“ (1Móz 12,7-8)

Ábrahámnak, Isten barátjának az élete imaélet volt. Ahol csak sátrat emelt, ott oltárt is készített, amelyen reggeli és estéli áldozatokat mutatott be Istennek. Amikor összecsomagolt a sátrait, az oltár mindig ott maradt. Amikor egy kananeus utazó arra járt és látta az oltárt, tudta, hogy ki lakott ott, s amikor ott sátrat emelte, az oltárt is megjavította és áldozott az élő Istennek (ML 35. 2).

A keresztény otthonoknak is a világ világosságának kell lenniük... Édesapák és édesanyák, minden reggel és este gyűjtsétek magatok köré a gyermekeiteket és alázatos imában emeljétek szíveteket Istenhez, az Ő segítségéért könyörögve. Kedveseitek naponta megpróbáltatásoknak és különféle bajoknak vannak kitéve. Mind a fiatalok, mind az idősek útjára a napi gondok jellemzőek. Azok, akik türelmes, kedves és vidám életet akarnak élni: imádkozzanak. A győzelmet csak határozott, megingathatatlan szándékkal, állandó éberséggel és Istentől nyert támogatással érhetjük el (ML 35. 3).

Szülők naponta szenteljétek magatokat és a gyermekeiteket Istennek. Ne készítsétek terveke egy hónapra, egy évre előre, mert ez az idő nincs a tulajdonotokban. Csak egy rövid napot kaptatok. S, mintha földi életetek utolsó napját élnétek, a nap óráiban a Tantónak szolgáljatok. Napi terveiteket terjesszétek Isten elé. hogy megvalósulhassanak vagy megsemmisülhessenek, az Ő előrelátása szerint. Fogadjátok el az Ő terveit a tettek helyett, még akkor is ha a kedvenc ötleteitekről

kell lemondanotok. Ily módon az életetek egyre inkább az isteni példa szerint alakul. (ML 35. 4)

Csak az örökkévalóságban fogjuk meglátni, milyen áldások voltak ezek az áhítatok. (ML 35. 5)

4. TANÁCSADÓM ÉS ÚTMUTATÓM

„Tanácsoddal igazgatsz engem, és azután dicsőségbe fogadsz be engem.“ (Zsolt 73, 24)

A keresztényi bizonyítékok, amelyekre szükségünk van, nem az emberi tapasztalatokban találhatók, hanem a Bibliában. Isten Szava a mi Tanácsosunk; mert századból századba vezet bennünket az igazság állandóságának tanújaként. Még most sem avultak el az Isten Igéjét alátámasztó, adott időben alkalmazott bizonyítékok. A Biblia egyetlen része sem halt meg „végelgyengülésben“. Az Isten népének egész történelme ma is a tanulmányozásunk tárgya kell, hogy legyen, hogy áldást meríthessünk a benne megtalált tapasztalatokból. (ML 25.2)

Az emberek megszegik a szavukat; nem méltóak a bizalmunkra, de Isten soha nem változik. Az Ő szava örökre ugyanaz marad. (ML 25.3)

Álljon Isten Szava otthonotokban a tiszteletre méltó Útmutató helyén. Tartsátok a nehézségek között a Tanácsadótoknak, legyen minden tetteitek mércéje... Egyetlen lélek jóléte sem valósulhat meg a családban, amennyiben nem tesszük első helyre Isten igazságát és az igazság bölcsességét. (ML 25.4)

Az életben mindnyájunknak szükségünk van a vezetőre, ahogy a tengerésznek is szüksége van a homokzátányok és víz alatti sziklák miatt. (ML 25.5)

A tengerész, akinek a kezében ott van a térkép és az iránytű, de elmulasztja használni azokat, felelős lesz a hajója fedélzetén levők életének veszélyeztetéséért. A hajó zátonyra futhat a tengerész gondatlanságából. Mi tanácsokkal teli könyvet tartunk a kezünkben, az Isten Szavát, és megbocsáthatatlan lesz, ha eltévesztjük a mennybe vezető utat, mivel benne egyértelmű útmutatásokat találhatunk. (ML 25.6)

A Biblia a jellem tökéletes mércéje; ez tévedhetetlen vezető minden körülmények között, egészen az életünk végéig. (ML 25.7)

5. A HIT

„...az igaz pedig az ő hite által él.” (Hab 2,4)

A jövőről gondolkodva Habakuk próféta egyszer kijelentette: „Örhelyemre állok, és megállok a bástyán, és vigyázok, hogy lássam, mit szól hozzám”. Az Úr barátságosan válaszolt: „Írd fel e látomást, és vésd táblákra, hogy könnyen olvasható legyen. „... az igaz pedig az ő hite által él”. (ML 50. 2)

A hit, amely a nagy nyomorúság napjaiban erősítette Habakuk prófétát meg minden szent és igaz embert, ugyanaz a hit volt, amely ma is erősíti Isten népét. A legsötétebb pillanatokban, a legnehezebb körülmények között, a keresztény úgy őrizheti meg a saját lelkét, ha ragaszkodik a fény és az erő forrásához. Az Istenbe vetett hit által napról napra megújulhat a reménysége és a bátorsága. „... az igaz pedig az ő hite által él”. Isten szolgálatában nincs okunk a kishitűsögre, az ingadozásra, a félelemre. Az Úr bőszégesen megfelel azok elvárásainak, akik Ő reá támaszkodnak. Bölcsességet ad nekik, a szükségleteik szerint...” (ML 55. 3)

Ápolnunk és táplálnunk kell a hitet, amelyről a próféták és az apostolok bizonyosságot tettek; az Isten ígéreteire támaszkodó hitet, amely várja a menekvést az Isten által meghatározott időben és módon. A biztos prófétai beszéd is megtalálja a végső teljességét, a mi Urunk és Megváltó Jézus Krisztusunk dicsőséges eljövetelekor, aki a királyok Királya és az uraknak Ura. A várakozási idő hosszúnak tűnhet, a csüggesztő körülmények nyomhatják a lelket, sokan, akikben az emberek bíztak, útközben összeomolhatnak, de a prófétával együtt, aki az összehasonlíthatatlan elesés idején igyekezett Júdát bátorítani, kiáltunk bizalomteljesen: „az Úr az ő szent templomában, hallgasson előtte az egész föld!” Őrizzük meg szívünkben az örömteljes üzenetet: „Mert e látomás bizonyos időre szól, ...ha késik is, bízzál benne; mert

eljön, el fog jönni, nem marad el!... „...az igaz pedig az ő hite által él”
(ML 55. 4)

6. SZERETNÉK ERŐT NYERNI

„És léssen azután, hogy kiöntöm lelkemet minden testre, és prófétálnak a ti fiaitok és leányaitok; véneitek álmokat álmodnak; ifjaitok pedig látomásokat látnak.” (Jóel 2,28)

Az utolsó időben élünk, amely egy olyan időszak, amikor sokat várhatunk az Úrtól. E szavak indítanak bennünket arra, hogy bizalommal járuljunk a kegyelem királyi székéhez, és kérjünk nagy tetteket Tőle. E szavakban van egy ígéret arra, hogy férfiakra és nőkre, fiakra és leányokra, kiárad a Szentlélek, és „mindaz, aki az Úrnak nevét hívja segítségül, megmenekül”. Láthatjuk, hogy nagy tetteket kell véghezvinni; olyan munkát, amelyhez, a szívünkben minden nap szükségünk van az isteni ígéretek erejére. A mi előnyünk, hogy ezt megtapasztalhatjuk. Az ég tele van áldással, és előnyünk, hogy kérhetjük magunk számára e gazdag isteni ígéretek megvalósulását. Ezért éjjel-nappal keresni kell az Urat, hogy megtudjuk, hogyan kell lépnünk és mit kell tennünk. (ML 62. 2)

Az Úr mindnyájunknak egyenként adott egy-egy meghatározott, elvégzendő munkát. Ha látjuk a világ romlottságát, és ami a bíróságokon napvilágra kerül, vagy amit a napilapok közzétesznek, közeledjünk Istenhez, élő hittel ragadjuk meg az ő ígéreteit, hogy a Krisztus kegyelme mutatkozzék meg általunk. Mi hatással lehetünk, és erős befolyást gyakorolhatunk a világra. Ha Isten meggyőző ereje bennünk marad, képesek leszünk bűnös lelkeket hívni a megtérésre. (ML 62. 3)

A Föld történetének záró jeleneteiben, sokan, (...) gyermekek és fiatalok, akik igazi keresztyéni oktatásban részesültek, csodálatba ejtik a világot az igazságról való bizonyágtevésükkel, amelyet egyszerűen, de lelkesen és erőteljesen adnak elő. Ezeket a gyermekeket megtanították az istenfélelemre, és szívük meglágyult az imádságos bibliatanulmányozás által. A közeljövőben sok fiatalembert majd az Istennek Lelke, akik világszerte elvégzik az igazság hirdetésének

munkáját... Befejezik a művet, melyet az összes gonosz erők nem lesznek képesek megakadályozni. (ML 62. 4)

7. A SZENTEK TÖKÉLETESÍTÉSÉRE

„És Ő adott némelyeket apostolokul, némelyeket prófétákul, némelyeket evangélistákul, némelyeket pedig pásztorokul és tanítókul A szentek tökéletesbbitése céljából szolgálat munkájára, a Krisztus testének építésére: Míg eljutunk mindnyájan az Isten Fiában való hitnek és az Ő megismerésének egységére, érett férfúságra, a Krisztus teljességével ékeskedő kornak mértékére.” (Eféz 4,11-13)

Ezeket az adományokat mind használni kell. Minden hűséges munkás a szentek „tökéletesbbitését” fogja szolgálni... Mindenkire rábíztak valamilyen munkát. Minden léleknek, mely hisz az igazságban, a helyén és a saját munkájában kell állnia, mondván: „Ímhol vagyok én, küldj el engemet!” ...Hadd tegyen mindenki valamit a felebarátjáért. Segítsetek mindenkinek, hogy meglássa, hogy a Krisztus kegyelmének elfogadói kötelesek dolgozni Ő érte. És mindenki tanulja meg, hogyan kell dolgozni. Azokat, akik csak nemrég fogadták el az igazságot, különösen meg kell tanítani, hogyan válhatnak Isten munkatársaivá. Amikor munkához látnak, a csüggedt hamarosan elfelejti a kishitűséget, a gyenge erős lesz, a tudatlan értesült, és mindenki kész lesz hirdetni az igazságot, ahogy a Jézusban van. Akkor tévedhetetlen segítőtársra lelnek Abban, aki megígérte, hogy mindenkit megment, aki Ő hozzá jön. (ML 38. 2)

A munkában való egyensúlyhoz és a munkaterületeken való előrehaladáshoz a Szentlélek befolyásolására is elengedhetetlenül szükség van. (ML 38. 3)

A korszerű igazság a teljes Evangéliumot felöleli. Helyes bemutatásával az emberben éppen azokat a változásokat fogja elvégezni, amely kifejezi Isten kegyelmének az emberi szívre tett hatását. Elvégzi a teljes munkát és tökéletessé teszi az embert. (ML 38. 4)

Isten arra kér bennünket, hogy úgy legyünk tökéletesek, ahogy Ő. Úgy legyünk világosság és áldás a mi kis körünkben, ahogy Isten az

egész világegyetemben. Nem rendelkezünk semmivel, ami a sajátunk lenne, hanem az Ő szeretetének fénye ragyog be bennünket, és mi csak tükrözzük a ragyogását... Legyünk tökéletesek a magunk területén, ahogy Isten is az, a maga területén. (ML 38. 5)

8. NAGY ERŐVEL BIZONYSÁGOT TENNI

„És az apostolok nagy erővel tesznek vala bizonyóságot az Úr Jézus feltámadásáról; és nagy kegyelem vala mindnyájukon.“ (ApCsel 4,33)

Milyen eredményei voltak a Szentlélek kiáradásának? Ezek tértek meg egy napon. A hatalommal ismételten megélezett és mennyei villámokkal megedzett Lélek kardja utat vágott magának a hitetlenségen keresztül, legyőzve a sátán eszközeit, magasztalva az Urat, aki a leghatalmasabb. (ML 61. 2)

Mindenfelé hirdették az evangéliumot. Az evangélium hirdetőinek nem voltak komolyabb panaszai. Teljes, mélységes és messze ható jószág töltötte el az apostolok szívét, amely arra indította őket, hogy a világ végső határáig bizonyóságot tegyenek. „Nékem pedig ne legyen másban dicsekedésem, hanem a mi Urunk Jézus Krisztus keresztyében.” Miután hirdették az evangéliumot, amely Istennek hatalma az üdvösségre, az emberek alárendelték szívüket a Szentlélek erejének. Naponta új területeket hódítottak. E helyeken az új hívők mind elismerték Krisztust. Az igazság leghevesebb ellenzői a legtüzesebb védelmezőivé váltak. (ML 61. 3)

A tanítványok... felelősnek érezték magukat a lelkek megmentéséért. Az evangéliumot a világ eldugottabb helyeire is el kellett vinni, ehhez képesítést kértek a Krisztustól megígért erő által. Ezért is töltetett ki rájuk a Szentlélek, és ezek tértek meg egy nap alatt. (ML 61. 4)

Ugyanez ma is megtörténhet. Emberi elgondolások helyett az Isten Szavát kell hirdetni. A keresztyének vessék ki maguk közül a megoszlást, és adják át magukat Istennek az elveszettek megmentéséért. Hittel kérjék az áldásokat, és akkor meg is kapják. (ML 61. 5)

Az Istenért való buzgóságuk az igazságról való, erőteljes bizonyóságtéveszre indította a tanítványokat. Ugyanennek a buzgóságnak

nem kellene-e a mi szívünket is buzgóságra indítania, amikor elhatározzuk, hogy hirdetni fogjuk az igazságot a megfeszített Krisztusról és az Ő megváltói szeretetéről? (ML 61,6)

9. A SZENTÍRÁS ÖNMAGÁT MAGYARÁZZA

„Igyekezzél, hogy Isten előtt becsületesen megállj, mint oly munkás, aki szégyent nem vall, aki helyesen hasogatja az igazságnak beszédét.” (2Tim 2,15)

A Biblia önmagát magyarázza. Az igehelyet a másik igehellyel kell összevetni. A bibliakutatónak meg kell tanulnia a Szentírást egységes egészként szemlélni, és meg kell értenie a Szentírás részei közötti összefüggéseket. Meg kell ismernie az Ige nagy, alapvető témáját – mi az Isten szándéka a világunkkal, hogy jött létre a nagy küzdelem és a megváltás műve. Meg kell érteni az elsőséget harcoló, két, nagy alapelv természetét, a történelmi jelentések és végidei jóvendölések segítségével meg kell tanulni, hogyan is működnek. Észre kell venni, ahogy ez a konfliktus felöleli az emberi tapasztalat minden szintjét, hogy az élet minden szintjén ő maga is felfedi a két ütköző indíték valamelyikét; meg hogy akarva-akaratlanul, már most eldönti, hogy a nagy küzdelemben melyik oldalon fog állni. (LHU 115,2)

A Biblia minden része isteni ihletésre íródott, és a hasznunkra adatott. Mind az Ó-, mind az Újszövetségre oda kell figyelni. Az Ószövetséget tanulmányozva, élő forrást találunk ott, ahol a felületes olvasó csak sivatagot lát. (LHU 115,3)

Az Ószövetség megvilágítja az Új szövetséget, és fordítva. Mindegyikük Isten dicsőségének kinyilatkoztatása a Jézus Krisztusban. Krisztus, ahogy a pátriárkák megtapasztalták, ahogy Őt a ceremonális szolgálat jelképesen bemutatta, ahogy a Törvény rá mutat, ahogy kinyilatkoztatta magát a prófétáknak, jelenti az Ószövetség gazdagságát. Krisztus élete, halála és feltámadása; Krisztus, a Szentlélektől kijelentve – jelenti az Újszövetség kincstárát. Mind az Ó-, mind az Újszövetség, olyan igazságokat tartalmaz, amelyekbe az igazi bibliakutató egyre

mélyebbre merülhet. (Counsels to Parents and Teachers, 462.463; LHU 115,4)

Krisztus szava az életnek kenyere. Krisztus szavát élvezve, egyre több mindent megértettek. A Megváltó tanításának értékét is egyre jobban felfogták. Tanításainak megértésével a hajnal félhomályából eljutottak a teljes dél világosságáig. Ez velünk is meg fog történni, amennyiben tanulmányozzuk az Isten Szavát. (Signs of the Times, 4. ápril 1906; LHU 115,6)

10. EGÉSZSÉGES TUDOMÁNY

„Mert lesz idő, mikor az egészséges tudományt el nem szenvedik, hanem a saját kívánságaik szerint gyűjtenek magoknak tanítókat, mert viszket a fülök; és az igazságtól elfordítják az ő fülöket, de a mesékhez oda fordulnak. De te józan légy mindenedben, szenvedj, az evangélista munkáját cselekedd, szolgálatodat teljesen betöltsd.” (2Tim 4,3-5)

Az „egészséges tudomány” olyan bibliai igazság, amely elmélyíti az istenfélelmet és a hűséget, és megerősíti Isten népének hitét. Az egészséges tudomány sokat jelent annak a személynek, aki befogadja; sokat jelent a tanítónak, az igazság hirdetőjének; mert ahol csak hirdetik az Evangéliumot, minden munkás, bármivel szolgál is, Isten hírnökeként hű, vagy hűtlen lesz az elhívásához. (LHU 116,2)

Pál apostol ismételten feljegyezte: „Igaz beszéd ez. Mert ha veled együtt meghaltunk, veled együtt fogunk élni is. Ha tűrünk, veled együtt fogunk uralkodni is: ha megtagadjuk, ő is megtagad minket; ha hitetlenkedünk, ő hű marad: ő magát meg nem tagadhatja. Ezekre emlékeztess, kérve kérve őket az Úr színe előtt, hogy ne vitakozzanak haszontalanul, a hallgatóknak romlására.” (2Tim 2,11-14; LHU 116,3)

Pál apostol hallgatói közül azonban sokakat a mellékes kérdések foglalkoztattak, emberek véleményét hirdették és a tanítók gondolatait is megpróbálták elterelni az Evangélium nagy igazságairól, rászédve őket, hogy lényegtelen elméletekről vitázzanak, és másodrendű vitákat igyekezzenek megoldani. Pál apostol tudta, hogy az, aki az Úrért dolgozik, annak elég bölcsnek kell lennie ahhoz, hogy felismerje az

ellenség vitatémáit és elutasítsa a csábítást és a figyelmének elterelését. A lélekmentést egyéni erőfeszítésnek kell tartania; és úgy kell hirdetnie Isten Szavát, hogy közben elkerülje az üres vitákat... (LHU 116,4)

Krisztus igehirdetői ma is ki vannak téve ennek a veszélynek. A sátán állandóan azon van, hogy a gondolatainkat téves utakra irányítsa, s az igazság így nem tud hatással lenni a szívekre... (LHU 116,5)

Tehetséges emberek az életüket az Ige imádságos tanulmányozásának szentelték, mégis maradtak fel nem kutatott területek. Bizonyos igehelyeket sohasem fogunk teljesen megérteni, amíg Krisztus egyszer majd el nem magyarázza nekünk. Bizonyos titkokat nem is kell és nem is tudunk megérteni. Az ellenség majd igyekszik e dolgok körül vitát indítványozni, és jobb lenne, ha ilyen viták sohasem keletkeznének. (LHU 116,6)

„Az odaadó lelki munkás kerülni fogja a kisebb elméleti különbségek körüli viták elindítását, és a próbatételt jelentő igazságokra fogja az erejét összpontosítani, amelyeket hirdetni kell a világban. Rámutat a megváltás művére, Isten Törvényére, Krisztus közeli eljövetelére; és akkor majd kitűnik, hogy e témák éppen megfelelően táplálják a gondolatainkat.” (GW 311-313; LHU 116,7)

11. KÉSZÜLJ FEL AZ ERŐ ELFOGADÁSÁRA

„Bánjátok meg azért és térjete meg, hogy eltöröltessenek a ti bűneitek, hogy így eljőjenek a felüdülés idei az Úrnak színétől.” (ApCsel 3,19)

Ahelyett, hogy megengednék a Szentléleknek, hogy hatással legyen rájuk, sokan, még azok közül is, akik Isten ünnepélyes művében dolgoznak, akadályokat helyeznek el ennek a szent és életadó befolyásnak az útján. Szabadon kritizálják, ítéletik a testvéreiket, és nem értik meg annak szükségességét, hogy belenézzenek az isteni tükörbe, hogy meglássák a saját lelkületüket. Jellemhibáikat erényként kezelik és dédelgetik... (ML 58. 2)

Ezért van szükség a reformra és a bűnbánatra. Kérje mindenki a Szentlélek kiárasztását. Ahogy a tanítványokkal is történt a Krisztus

mennybemenetele után, talán nekünk is szükségünk lesz a több napos istenkeresésre és a bűneink elvetésére. (ML 58.3)

Amikor a Szentlélek hatással van Isten népére, ők a legjobb tudásuk szerint fognak buzgólkodni... Az Isten népéhez tartozók visszatükrözik majd az világosságot, amelyeket az évek során kaptak Istentől. Elutasítják a kritizálás lelkületét. Az alázatosság lelkületével egyértelműsége jutnak, egyesülve egymással és Krisztussal. (ML 58. 4)

Amikor az ember Szentlélekkel teljes, a próbák és a kísértések hevében, egyre világosabban megmutatja, hogy Krisztust képviseli. A lelkét uraló béke kiül az arcára. Szavai és tettei a Megváltó szeretetét fogják kifejezni. Nem fog magas helyekre kapaszkodni. Megtagadja magát. Krisztus neve lesz mindenben, amit mond és cselekszik. (58. 5)

Amikor majd az igazságot a maga egyszerűségében mindenütt hirdetni fogják, akkor Isten cselekedni fog az angyalai által, ahogy pünkösdkor is tette, a szívek határozott, látható változásokon fognak átesni, és akkor meglátszódik majd az igazság, amelyet a Szentlélek kitöltetésekor mutattak be. (ML 58. 6)

12. BERAGYOGJA A FÖLDET

„És ezek után láték más angyalt leszállani a mennyből, akinek nagy hatalma vala; és a föld fénylett annak dicsőségétől.” (Jelenések 18,1)

A vége pedig mindennek közel van. Isten hatással van minden elmére, amely elfogadta a Szentlélek befolyását. Isten elküldi a hírnökeit, hogy minden helyet figyelmeztessenek. Isten próbára teszi egyházának hűségét és abbéli készségét, hogy elfogadja a Szentlélek vezetését. Az ismeretnek növekednie kell. A mennyei hírnököknek látniuk kell, ahogy szertefutnak minden irányban, megpróbálva figyelmeztetni az embereket az eljövendő ítéletre, és az Úr Jézus Krisztus általi üdvösségre. Emeljük fel az igazság mércéit. Hason Isten Lelke a szíveinkre, s azok, akik elfogadják az ő hívását, a világ világosságává válnak. Mindenütt látható lesz, hogyan adják át az elnyert igazságot, ahogy a tanítványok is tették a pünkösdt követően. Mivel igyekeznek, hogy a világosságuk

fényeskedjen, a Szentlélek erejéből egyre többet kapnak. És a Föld fényleni fog az Isten dicsőségétől. (ML 63. 2)

Ennek az üzenetnek a hirdetését nagy hatalommal fogják elvégezni, sokkal nagyobbal, mint amilyennel az éjjéli kiáltás történt. Isten szolgálói, felülről jövő erővel, világosságtól ragyogó arccal, fénylenek szent megszentelődésben, szétszélednek az üzenet hirdetésére. (ML 63. 3)

Sokan dicsőítették Istent. A betegek meggyógyultak és sok más csoda történt. Megtapasztalták a közbenjárói ima erejét, ahogy pünkösdi nagy napja előtt történt. Százak és ezrek jártak családokat látogatni, és megnyitni velük az Isten Igéjét. A szívek bizonyosságot nyertek a Szentlélek ereje által, a megtérés igazi lelkülete volt látható. Minden felé ajtók nyíltak meg az igazság hirdetése számára. Úgy látszott, hogy az egész világot beragyogta a mennyei befolyás világossága. (ML 63. 4)

13. AZ IGAZSÁG PROFETIKUS KINYILATKOZTATÁSA

„Mert semmit sem cselekszik az én Uram, az Úr, míg meg nem jelenti titkát az ő szolgálóinak, a prófétáknak.” (Ámos 3,7)

Ádám, még a bűnbeesés előtt, szabadon beszélgethetett a Teremtőjével. A bűn azonban elválasztotta Istentől, és az ember elvesztette a Teremtővel való személyes barátkozás nagy előnyét. A megváltás terve azonban utat nyitott a Föld lakói számára, hogy továbbra is fenntarthassák a kapcsolatot a mennyyel. Isten a Szentlélek által beszélgetett az emberekkel, az isteni világosság pedig beragyogta a világot, a választott szolgálóinak adott kinyilatkoztatások révén. „... a Szent Lélektől indítatva szólottak az Istennek szent emberei.” (2Pét 1,21; ML 40. 2)

A végtelen Isten, a Szentlélek által beragyogta az Ő szolgálóinak szívét és elméjét. Álmodat és látásokat, képeket és jelképeket adott nekik; s azok, akiknek így lett feltárva az igazság, az isteni gondolatokat szavakba öntötték. (ML 40. 3)

„Mert semmit sem cselekszik az én Uram, az Úr, míg meg nem jelenti titkát az ő szolgálóinak, a prófétáknak.” (Ámos 3,7; ML 40. 4)

Isteni előrelátása szerint eldöntötte, hogy különböző módon fogja a népet tanítani és figyelmeztetni. A leletek, a szent iratok és a Próféta-ság Lelke segítségével, kinyilatkoztatásokat adott az Ő népéhez tartozóknak. (ML 40. 5)

Régezte az Úr a próféták és az apostolok szája által szólt az emberekhez. Ebben az utolsó időben a Próféta-ság Lelkének bizonyosságtételei révén szól hozzánk. Sohasem volt olyan időszak, amikor az Úr komolyabban tanította volna az Ő népet, mint ma, felfedve neki az Ő akaratát, és hogy milyen irányban szeretné, ha haladna. (ML 40. 6)

Ma különösen fontosak az Isten egyháza, az Ő szőlőskertjének őrei számára, a tanácsok üzenete és a próféták figyelmeztetései, amelyek felfedik az Ő örök szándékát – az emberiség javára. A próféták tanításaiban egyértelműen kinyilvánította szeretetét a bűnös és elveszett emberiség iránt, a megváltásuk és megmentésük érdekében készült tervével együtt. (ML 40. 7)

Kiadja: A Keresztény Adventista Egyház Főbizottsága

Belgrád, Radoslav Grujić u. 4.

Előkészítette: A Főbizottság Szombatiskolai Osztálya

Felelős: Igor Bosnić

Sokszorosítva: A kiadó irodájában – 2015

Istentiszteleti használatra